

der vil maaste senere blive Veilighed dertil. Der er fra Veterinærskolens Side blevet gjort alt muligt, for at Dyrslægerne kunne blive bekendte med denne Sygdom, der er sendt Præparater og Svinetarme paa Tourné til Provindsjerne i Danmark, og Veterinærskolen har i disse Dage aabnet Udgang for Dyrslæger til at se, hvad den har af Præparater og Sligt. Jeg kan iøvrigt fortælle det høie Thing et Veis paa, hvor latterlig den Frygt er, som eksisterer her i Kjøbenhavn for at spise Svinekjød, nemlig at der ikke i de sidste Dage har været noget friskt Kadaver paa Veterinærskolen. Om end Sygdommen ikke er helt udryddet her ved Kjøbenhavn, optræder den dog altsaa nu saa sjældent, at man ikke stadig, naar man vil det der paa Skolen, kan faae et Kadaver ind til Obduktion. — Overfor den Slags Sygdomme ere vi ældre Dyrslæger ikke saa heldig stillede som de yngre, idet der nu paa Veterinærskolen holdes pathologiske og anatomiske Foredrag, Jag, som vi ikke lærte under vor Uddannelse, og de Fordringer, som i det Hele stilledes, vare ikke saa store som nu om Stunder. Først efterat Meieridriften og den forøgede Udførsel til Udlandet er kommen i Gang, har Staten begyndt at fordrø et nærmere Kendskab til de Ting, og saa er disse Discipliner bleve medtagne som Jag paa Veterinærskolen. De ældre Dyrslæger kunne ikke faae Kendskab til disse Ting gjennem Bøger; de maa selv se Kadaverne, og derfor er det rigtigt og heldigt, om der, hvad ogsaa gjentagne Gange er sket, bevilges Understøttelse til Dyrslæger til at foretage Reiser for at gjøre sig bekendt med disse slemme smitsomme Sygdomme. Jeg har gjentagne Gange reist efter erholdt Understøttelse og har havt meget Udbytte deraf. Det er ligeledes rigtigt, naar der, som Tilfældet var i Fjor, blev givet Penge til Dyrslægers Deltagelse i Kurjus, paa hvilke Dyrslægerne kunne lære Kjødkontrol og den Slags Ting. De Penge, som Staten giver ud i saa Henseende, har den Nytte af. Det kan maaste interessere det høie Thing at høre, at den Bacterie, som foranlediger Svinepesten, mener Dr. Bang at have fundet. Det er lykkedes ham gennem Rentkultur at dyrke den, og ved Bøddinger at frembringe nogle analoge Darmforandringer, som kunne tyde paa, at det er den samme Sygdom.

Breinholt: Det ærede Medlem, der nu talte, gjorde en Henstilling, der bevægede mig til at begjære Ordet. Han henstillede nemlig til den høitærede Indenrigsminister, naar Vædringsforslaget blev vedtaget, at bruge den Bemærkning, som derved blev

givet ham, med en betydelig Forsigtighed, da der ellers let kunde vækkes uforvøden Uro i Landet. Jeg kan saa meget mindre lade denne Henstilling staa uimodlagt fra min Side, som der i forrige Møde fra forskellige Sider kom Antydninger i lignende Retning, Antydninger, der ganske vist vare ledsagede af en bestemt Anerkjendelse af den høitærede Ministers Fortjeneste i denne Sag, en Anerkjendelse, hvortil jeg ogsaa slutter mig. Jeg tror, at Ministeren med stor Hurtighed og anerkjendelsesværdig Energi har truffet de Foranstaltninger, som burde træffes. Ved Siden deraf kom der som sagt Antydninger af, at disse Foranstaltninger dog maaste kunde have fremaldt en Panik, der frem for Alt burde undgaaes. Hvis der nu med Ordet Panik menes, hvad jeg antager er den almindelige Betydning af dette Ord, nemlig en vanvittig Skræk for en virkelig eller indbildt Fare og en lige saa vanvittig Søgen efter at undgaa denne Fare, hvorved man dels vilde fordoble den og dels gjøre den temmelig umulig at undgaa, da er jeg enig i, at man bør gjøre Alt muligt for at undgaa en saadan Panik. Men efter mit Kendskab til Forholdene, har der ikke her i Landet været Spor af en saadan Panik. Hvis man derimod mener en Panik af den Art, der bringer Folk til at se alvorligt paa Tingene, der vækker Vængstelse og Betymmring for, at vort økonomiske Liv i høi Grad trues af en Fare, saa er der ganske vist opstaaet en Panik, men saa maa jeg sige, at jeg har set den bragt til Live med Glæde. Jeg tror, at kun derigennem vil det være muligt at finde den Vistand hos den store Befolkning, som er nødvendig dels til at fremkalde Selvangivelser af mistænkkelige Tilfælde, dels til at have den nødvendige Agtpaagivenhed med Sundhedstilstanden i vore Svinebesætninger. Jeg tror, at en saadan Vængstelse skal man ikke være bange for, en saadan Betymmring er paa sit rette Sted, og det er bedre, at den bliver vakt, end at der er Sløvhed og Ligegyldighed til Stede. Det er blot den Indsigelse, jeg har villet gjøre, ikke alene mod det ærede Medlem, men ogsaa mod de Antydninger, vi hørte forleden Dag. — Da jeg nu har Ordet, vil jeg benytte Veiligheden til ret indstændig at takke den høitærede Indenrigsminister for det af ham stillede Vædringsforslag og for den Smødekommenshed, han derved har vist. Jeg tror, at den Stemning, der er tilstede paa dette Punkt, er temmelig gennemgaaende, om ikke her i Thinget, saa dog i hele Landet. Jeg vil selvfølgelig med Glæde stemme for Vædringsforslaget. Jeg vil ogsaa stemme